

**Uzasadnienie
do Uchwały Nr 263
Rady Miasta Konina
z dnia 27 stycznia 2016 roku**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Konina

W dniu 29.12.2015r. wpłynęła do Rady Miasta Konina przekazana przez Wojewodę Wielkopolskiego pismem KN-I.1411.75.2015.14 skarga Pana Wojciecha Balewskiego z dnia 23.12.2015r. na Prezydenta Miasta Konina (wykonującego także czynności Starosty) w przedmiocie nienależytego nadzoru nad działaniem Stowarzyszenia „Kadry dla Konina”.

Powyższy wniosek o wszczęcie postępowania nadzorczego w sprawie likwidacji Stowarzyszenia „Kadry dla Konina” Pan Wojciech Balewski złożył do Prezydenta Miasta Konina pismem z dnia 23.11.2015r. W ocenie skarżącego działania Stowarzyszenia są niezgodne z normami prawa i normami współżycia społecznego.

Wydział Spraw Obywatelskich (jako wydział merytoryczny posiadający przypisane w Regulaminie Organizacyjnym czynności odnośnie nadzoru nad działalnością stowarzyszeń na terenie Miasta Konina) pismo potraktował jako skargę na działanie Stowarzyszenia. Zgodnie z artykułem 222 kpa - „O tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna.” W oparciu o taką kwalifikację wydział przystąpił do rozpatrywania skargi stosownie do przepisów Działu VII kpa zatytułowanego: „Skargi i wnioski”.

Wydział Spraw Obywatelskich rozpatrzył sprawę i pismem z dnia 1.12.2015r. wystąpił do władz przedmiotowego Stowarzyszenia (do jego Zarządu) o ustosunkowanie się do zarzutów znajdujących się w tej skardze i powiadomienie organu nadzoru w terminie 14 dni.

Kolejne pismo Pana Wojciecha Balewskiego tj. skarga do Wojewody Wielkopolskiego z dnia 18.12.2015r. (data wpływu do Wojewody 21.12.2015r.) stanowi kontynuację sprawy wszczętej pierwotną skargą na Stowarzyszenie z dnia 23.11.2015r. Odnośnie skargi do Wojewody Wielkopolskiego już na samym początku należy uznać, że jest ona bezpodstawna. Wynika to wprost z treści samej skargi i podniesionych w niej zarzutów pod adresem Prezydenta Miasta Konina.

Nie ma racji Skarżący argumentując w punkcie 1 skargi, że w związku z Uchwałą nr 1/2012 Zarządu Stowarzyszenia z dnia 29.03.2012r., a dokładnie jej paragrafem 3 „Niepłacenie składek przez okres powyżej 6 miesięcy skutkuje skreśleniem z listy członków Stowarzyszenia”. Treść zapisu paragrafu 3 wskazanego przez Skarżącego brzmi dokładnie tak jak podał on to w skardze, natomiast procedura ustania członkostwa w Stowarzyszeniu precyzyjnie jest uregulowana w treści Statutu. Paragraf 10 ust. 1 myślnik trzeci Statutu stanowi, że:

”Członkostwo zwyczajne Stowarzyszenia ustaje w przypadku:

- wykluczenia na podstawie prawomocnej uchwały Zarządu następującej w wyniku naruszenia postanowień niniejszego Statutu lub zalegania w płatności składek za okres 6 miesięcy, mimo pisemnego wezwania w tej sprawie.”*

Wobec powyższego treść samej uchwały Zarządu Stowarzyszenia i brak płatności składek nie powoduje automatycznie wykluczenia z członkostwa w Stowarzyszeniu. Jest to

dopiero przyczyna, która może (może, ale nie musi) być podstawą wykluczenia z tego członkostwa. O wykluczeniu postanawia jednak Zarząd w formie uchwały, ale dodatkowo po wcześniejszym pisemnym wezwaniu w tej sprawie. Z okoliczności sprawy nie wynika jakoby członkowie z powodu braku opłacania składek byli do ich uiszczenia pisemnie wzywani i aby podjęta była jakakolwiek uchwała Zarządu o wykluczeniu kogokolwiek z członków z tej przyczyny.

Powyższe postanowienia uchwały i Statutu należy więc rozumieć w ten sposób, że uchwała wskazuje powód, który może być podstawą wykluczenia z członkostwa (i potwierdzone jest to w Statucie), jednakże samoistne zaistnienie okoliczności z uchwały nie powoduje tego skutku automatycznie.

W błędzie jest także Skarżący w swoim żądaniu, co do wszczęcia postępowania nadzorczego nad działalnością Stowarzyszenia uzasadnionego tym, że Uchwała nr 1/2012 Zarządu Stowarzyszenia z dnia 29.03.2012r. stanowiła zmianę Statutu Stowarzyszenia i wymagało to zgłoszenia zmian do Sądu Rejestrowego. Powyższy zarzut nie znajduje uzasadnienia, gdyż Zarząd Stowarzyszenia nie może dokonywać zmian Statutu Stowarzyszenia, ponieważ nie jest on w ogóle do tego uprawniony. Wyraźnie przesądza o tym zapis paragrafu 14 pkt 3 Statutu wskazujący, że:

*„Do kompetencji Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Członków należy:
- Podejmowanie uchwał o zmianie Statutu lub rozwiązaniu Stowarzyszenia”.*

Uchwała Zarządu, jako akt niższego rzędu w stosunku do Statutu, (który jest najważniejszym aktem dla działalności każdego stowarzyszenia) nie wywołuje żadnych skutków prawnych odnośnie zmiany Statutu – na co powołuje się Skarżący. Zarząd nie może swoimi uchwałami zmieniać najważniejszego aktu, czyli Statutu.

Myli się także Skarżący wskazując, że kondycja finansowa Stowarzyszenia jest zła, w związku z czym nie może ono być ewentualnym likwidatorem uczelni. Kondycja finansowa likwidatora nie ma bowiem żadnego związku z pełnieniem funkcji likwidatora.

Skarżący myli się także podnosząc, że fakt braku środków na koncie Stowarzyszenia i brak realizacji wniosku przez Prezydenta Miasta Konina przyczyniły się do narażenia społeczności i wierzycieli Wyższej Szkoły Kadr Menadżerskich na niebezpieczeństwo naruszenia ich podstawowych praw związanych z zawartymi przez nich umowami z Uczelnią. Wskazuję bowiem, że Stowarzyszenie „Kadry dla Konina” jak i Wyższa Szkoła Kadr Menadżerskich w Koninie są niezależnymi od siebie podmiotami. Każdy z tych podmiotów (działających przez swoje organy) odpowiada tylko i wyłącznie za swoje działania. Zatem działania jednego z tych podmiotów i jego kondycja finansowa w żaden sposób nie są związane i nie oddziałują na drugi podmiot.

Wobec powyższych faktów, przedstawionych okoliczności i niewłaściwych zarzutów Skarżącego uznać należy, że skarga na Prezydenta Miasta Konina w przedmiocie nienależytego nadzoru nad działaniem Stowarzyszenia „Kadry dla Konina” jest bezzasadna.

Drugim argumentem wskazującym wprost na bezzasadność skargi jest to, że w skarga pierwotna z dnia 23.11.2015r. wpłynęła do organu w dniu 27.11.2015r., a skarga do Wojewody datowana jest na dzień 18.12.2015r. (data wpływu do Wojewody Wielkopolskiego w dniu 21.12.2015 r.). Oznacza to, że skarga została złożona jeszcze przed upływem podstawowego terminu przewidzianego na załatwianie spraw administracyjnych, a wynikającego z treści art. 35 § 3 kpa tj. przed upływem miesiąca od daty wpływu pisma.

Skoro więc skarga jest przedwczesna, a po drugie zawiera niewłaściwe zarzuty – to ponownie przesądza o tym, że jest ona bezzasadna.

Odnośnie kwestii nadzoru nad działalnością Stowarzyszeń, to regulują te kwestie przepisy Rozdziału 3 ustawy z dnia 7.04.1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 1393 ze zm.). Art. 28 wskazanej ustawy stanowi, że:

„W razie stwierdzenia, że działalność stowarzyszenia jest niezgodna z prawem lub narusza postanowienia statutu w sprawach, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, organ nadzorujący, w zależności od rodzaju i stopnia stwierdzonych nieprawidłowości, może wystąpić o ich usunięcie w określonym terminie, udzielić ostrzeżenia władzom stowarzyszenia, wystąpić do sądu o zastosowanie środka określonego w art. 29.”

Zatem organ nadzoru podejmuje działania nadzorcze tylko w dwóch przypadkach tj.:

- 1) kiedy stwierdzi, że działalność stowarzyszenia jest niezgodna z prawem,
- 2) kiedy stwierdzi, że działalność stowarzyszenia narusza postanowienia statutu (ale tylko te które są wymienione w art. 10 ust. 1 i ust. 2).

Czynności możliwe do podjęcia przez organ nadzoru także są szczegółowo wskazane i organ nadzoru, (ale w zależności od rodzaju i stopnia stwierdzonych nieprawidłowości), może (zwrot „może” oznacza, że jest to uprawnienie dla organu, a nie obowiązek działania):

- wystąpić do Stowarzyszenia o ich usunięcie w określonym terminie,
- udzielić władzom Stowarzyszenia ostrzeżenia,
- wystąpić do sądu o zastosowanie środka określonego w art. 29 ustawy Prawo o stowarzyszeniach.

Z kolei środki przewidziane w art. 29 są to następujące środki:

- upomnienie dla władz stowarzyszenia,
- uchylenie niezgodnej z prawem lub statutem uchwały stowarzyszenia,
- rozwiązanie stowarzyszenia, jeżeli jego działalność wykazuje rażące lub uporczywe naruszanie prawa albo postanowień statutu i nie ma warunków do przywrócenia działalności zgodnej z prawem lub statutem.

Bardzo ważne jest to, że art. 29 ust. 1 jasno wskazuje, że do podejmowania środków określonych w tym artykule uprawniony jest tylko sąd, a nie organ nadzoru. Zatem organ nadzoru tak czy inaczej nie może zlikwidować stowarzyszenia, gdyż zgodnie z treścią przepisów ustawy nie ma do tego uprawnienia.

Czynności organu nadzoru podejmowane w stosunku do stowarzyszenia muszą być adekwatne do poziomu stwierdzonych nieprawidłowości i skali ich niezgodności z prawem lub statutem. W tym przypadku organ w pierwszej kolejności musi podjąć czynności wyjaśniające w celu ustalenia czy doszło w Stowarzyszeniu do naruszenia prawa lub postanowień Statutu i ustalenia właśnie jak duże są to nieprawidłowości.

Organ nadzoru wykonując swe funkcje nadzorcze w oparciu o treść art. 28 ustawy zobowiązał władze Stowarzyszenia do ustosunkowania się do zarzutów Skarżącego i zgodnie z treścią art. 28 wyznaczył władzom w tym zakresie termin.

Władze Stowarzyszenia wywiązały się z obowiązku nałożonego na nie w piśmie organu nadzoru i pismem z dnia 30.12.2015r. (taka sama data wpływu do organu) udzieliły stosownych wyjaśnień. Tutaj należy wskazać, że wyznaczony termin 14-dniowy przez Stowarzyszenie co prawda nie został zachowany, ale ponieważ pismo z wyjaśnieniami dotyczyło także wyjaśnień związanych z dwoma innymi skargami tj. Pani Anny Rędziaak i Urszuli Balewskiej – sprawy zostały załatwione jednym pismem. Te wyjaśnienia dotyczyły bowiem dokładnie tego samego stanu faktycznego i prawnego.

Wojewoda Wielkopolski przekazał sprawę skargi na Prezydenta Miasta Konina do załatwienia Radzie Miasta Konina i jest to zgodnie z przepisami prawa tj. art. 231 kpa.

Wojewoda bowiem słusznie i w oparciu o treść ustawy o samorządzie gminnym, a dokładnie art. 229 pkt. 3 stanowiącym, że właściwym do rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności wójta (burmistrza, prezydenta miasta) jest rada gminy (Rada Miasta) – przekazał skargę Radzie Miasta Konina.

Przewodniczący Rady Miasta Konina wskazał Komisję Edukacji, Kultury i Sportu oraz Komisję Praworządności, jako komisje merytoryczne do rozpatrzenia skargi.

Wobec powyższych argumentów prawnych i faktycznych skargę należy uznać za bezzasadną.

**Przewodniczący
Rady Miasta Konina**

Wiesław Steinke